

- πρῶτον λάβ' ὄρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεῶν
 Ἄδραστον οὗτος κύριος, τύραννος ὢν,
 πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὀρκωμοτεῖν. 1190
 ὁ δ' ὄρκος ἔσται μήποτ' Ἀργείους χθόνα
 ἔς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν
 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδῶν θήσειν δόρυ.
 ἦν δ' ὄρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν,
 κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα. 1195
 ἐν ᾧ δὲ τέμνειν σφάγια χρή σ' ἄκουέ μου.
 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους ἔσω δόμων,
 ὃν Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα
 σπουδῆν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὀρμώμενος
 στῆσαι σ' ἐφείτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν. 1200
 ἐν τῷιδε λαιμοῦς τρεῖς τριῶν μῆλων τεμῶν
 ἔγγραψον ὄρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει
 κάπειτα σῶϊζειν θεῷ δὸς ᾧ Δελφῶν μέλει,
 μνημεῖά θ' ὄρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι.
 ἦι δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον 1205
 ὀξύστομον μάχαιραν ἔς γαίας μυχοῦς
 κρύψον παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαιὰς νεκρῶν.
 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἦν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
 δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν.
 δράσας δὲ ταῦτα πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. 1210
 τεμένη δ', ἴν' αὐτῶν σῶμαθ' ἠγνίσθη πυρί,
 μέθεσ παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῷ.
 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω·
 πορθήσεθ' ἠβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν